У ЈАГОДИНИ ОБАВЉЕНО ТЕСТИРАЊЕ УЧЕНИКА ЗА БОРАВАК У АМЕРИЦИ

Велико интересовање: за тестирање у Јагодини пријавиле су се две групе ученика

ПРОГРАМ ЗА МЛАДЕ ЉУДЕ КОЈИ ЖЕЛЕ НОВА ИСКУСТВА

„Желимо да нађемо ученике који могу да проведу једну школску годину ван своје породице и града, како би упознали другу културу", рекао је Славиша Раковић из Америчког савета за међународно образовање

Сваке године на тестирању имамо по неколико ученика из Поморавља: Славиша Раковић из Америчког савета за међународно образовање

Тестирање ученика за једногодишњи боравак у Сједињеним Америчким Државама обављено је, по први пут, у Гимназији „Светозар Марковић" у Јагодини.

Амерички савет за међународно образовање, са канцеларијом у Београду, је организација која већ 13 година спроводи једногодишњи програм размене средњошколаца са Сједињеним Америчким Државама. Реч је о програму „Флекс" који је у потпуности бесплатан, а тестирање је први пут обављено и у јагодинској гимназији:

– До сада је на програму учествовало 624 ученика из Републике Србије, од 2005. године. Из Поморавља, сваке године имамо барем 2-3 ученика који добијају стипендију и оду у Америку на годину дана. Са гимназијом „Светозар Марковић" имамо две групе од по 30 ученика, што је, с обзиром на величину града, прилично добар број. Први тест је тест функционалног познавања енглеског језика, а други тест је писање есеја на тему свакодневног живота. Ово је програм културне, а не академске размене. Ми гледамо да нађемо ученике који могу да проведу једну школску годину ван своје породице и града. Значи, битно је да буду добри ђаци, али ово није програм само за њих. Ово је програм за све младе људе који су спремни да живе годину дана без родитеља у неком другом окружењу и другој култури – рекао је **Славиша Раковић**, из Америчког савета за међународно образовање.

Једна од ученица која је већ добијала стипендију и била у Америци је и **Анастасија Маринковић**, ученица 4. године Гимназије „Светозар Марковић" у Јагодини. Она је на тестирању била како би по којим саветом помогла ђацима који пролазе кроз тестирање:

– Све ми се вратило када сам видела ове младе људе који су дошли на тестирање. Сећам се да сам била врло нервозна. Тестирање је било у Нишу и нисам знала ништа, много сам се плашила Славише. Имала сам другарицу која ми је била подршка, ишла сам полако, а и родитељи су били ту иза мене. Битно је имати подршку породице. што се тиче мог искуства у Америци, имала сам велику срећу да сам имала хос породицу и пријатеље који су били пуни разумевања и који су ми помогли око тога да се прилагодим школи, друштву и насељу. Комшије су такође ту биле за мене кад год сам била сама код куће. Другови су ми помагали око домаћих задатака и око неких тежих часова. Битно је да имате поверење у ту хос породицу и да можете да причате отворено о свему са њима, тако да што се тога тиче, имала сам пуно среће – рекла је Анастасија.

Амерички савет за међународно образовање обавио је и тестирање 18. септембра у Крагујевцу, а 5. и 27. октобра тестираће и ученике у Новом Саду и Београду.

Душан Милетић

АКАДЕМИЈА „ФИЛИПОВИЋ" ОБЕЛЕЖИЛА 15 ГОДИНА УСПЕШНОГ РАДА И ПОСТОЈАЊА

УВЕК У СЛУЖБИ МОДЕРНОГ ОБРАЗОВАЊА

„Поносимо се годишњицом и оствареним резултатима" рекао је Братислав Филиповић, директор ове академије, током семинара у хотелу „Алфа" у Кончареву који је одржан претпрошле суботе

Академија „Филиповић" обележила је 15 година успешног рада и постојања семинаром за директоре пре две недеље у хотелу „Алфа" у Кончареву.

Ова образовна институција активно учествује у едукацији запослених у просвети и на то је, према речима директора **Братислава Филиповића**, веома поносна:

– Овај јубилеј обележавамо са нашим пријатељима и пословним партнерима, како из Србије, тако и из региона, пошто смо сарадњу проширили и ван Србије. Имамо назнаке и за сарадњу са Словенијом, јер смо произвођачи интерактивних табли и директори школа су препознали да се то у великој мери користи. Имамо и адекватне, акредитоване семинаре који су увек посећени – рекао је Филиповић.

Поносни смо на све што смо постигли до сада: Братислав Филиповић, директор академије

На семинарима је увек радна и креативна атмосфера, а тако је било и на овом последњем који је одржан у хотелу „Алфа":

– Мислим да се Академија „Филиповић" појавила у право време и да ради неке праве ствари. Оне се углавном тичу савремених технологија и семинара. Ја сам веома задовољан сарадњом са академијом и овакви скупови добро дођу сваком директору, како би био актуелан. Управо то Академија „Филиповић" и пружа – рекао је **Миладин Божовић**, директор ОШ „Сретен Лазаревић" из околине Ивањице.

Из Академије „Филиповић" поручују да ће им едукација, креативност и савремени трендови у образовању остати циљ и у наступајућем периоду.

Душан Милетић

Семинари Академије Филиповић изузетно су посећени и цењени

АНТОНИЈЕ С. ПЕЛИВАНОВИЋ (1841 - 1896), ОСНИВАЧ И ПРВИ ПРЕДСЕДНИК УПРАВЕ ЧИТАОНИЦЕ ЂУПРИЈСКЕ

ПОВОДОМ 150 ГОДИНА ОД ОСНИВАЊА

Пише: Нинослав Станојловић, историчар јагодински

Антоније Пеливановић, касациони судија, народни посланик и културни делатник рођен је у Ћуприји 1841. године, од мајке Неде и оца Станоја, трговца и учесника гласовите Светоандрејске народне скупштине, која је 1858. године вратила династију Обреновић на власт.

Антоније је основну школу завршио је у Ћуприји, а гимназију у српској престоници. Даље школовање наставио је на Правном факултету Велике школе у Београду. Након окончања студија постављен је за писара треће класе у Окружном суду у Ћуприји (1868.), да би убрзо био премештен за привременог писара друге класе у Окружном суду у Ваљеву (1870-1872.). Током службовања у Ваљеву, био је члан управе Ваљевске штедионице. Потом одлази на дужност привременог секретара друге класе у Окружном суду у Зајечару (1872-1875.), да би био премештен у родно место, где је прво обављао функцију секретара прве класе у тамошњем Окружном суду (1875-1882.), а затим и председника Окружног суда ћупријског (1882-1888.). Као истакнути члан Напредњачке странке и председник ћупријског месног одбора ове политичке групације, био је изабран за књажевог (краљевог) народног посланика (1881-1883.).

Антоније С. Пеливановић као студент Високе школе

Прелази у Београд, где је радио као судија Апелационог суда (1888-1891.). Пензионисан је 1891. године, а враћен у државну службу, на место судије Касационог суда, четири године касније. Истовремено је био изабран и за члана Дисциплинарног суда, односно члана Грађевинског савета Министарства грађевина. Био је и одборник у Општини београдској (1895-1896.). Иако је изабран за начелника Ваљевског округа почетком 1896. године, због тешке болести није ступио на ову дужност.

За време службовања у родном месту Пеливановић је активно учествовао у друштвеном и културном животу вароши. На његову иницијативу основана је читаоница ћупријска 1868. године у којој ће бити дугогодишњи председник управе. Иначе је и сам имао велику личну библиотеку, по сећању савременика. Статут читаонице ћупријске, садржан у 9 тачака, који је Пеливановић осмислио и предложио, усвојен је на оснивачкој седници 29. децембра 1868. године. Након добијања сагласности за рад, од стране тадашњег министра просвете и црквених дела Димитрија Матића, остало је забележено да је иста, већ 9. маја 1869. године имала 50 уписаних чланова и преплату на 16 листова.

Антоније Пеливановић је остао упамћен, не само као велики књигољубац, него и као један од организатора парастоса Светозару Марковићу у Ћуприји, након његове смрти 1875. године, што су му ондашње власти оштро замериле. По оснивању Српске књижевне задруге 1892. године био је њен повереник за Ћуприју. Са супругом Љубицом имао је петорицу синова, Борислава (окружног судију), Војислава (трговца), Милутина (касационог судију), Станоја (дипломату) и рано преминулог Светислава (студента). Посебна занимљивост ове породице је чињеница да су припадали разним политичким странкама. Тако је Станоје Пеливановић (Ћуприја, 1813. - Ћуприја, после 1868.) био члан Либералне странке, његов син Антоније, о коме говори овај текст, био је истакнути члан Напредњачке партије, док су Антонијеви синови, Борислав А. Пеливановић (Ћуприја, око 1878. - Крф, 1916.), судија и народни посланик и Антоније А. Пеливановић (Београд, 1889 - Ћуприја, 1943), дипломата и амбасадор Краљевине Југославије у многим земљама, били виђенији чланови Народне радикалне, односно Демократске странке. Према нашим досадашњим истраживањима, синови Љубице и Антонија Пеливановића немају директних потомака.

Ћупричанин Антоније С. Пеливановић, високи државни чиновник свог времена и велики поклоник културе и писане речи, пре свега, о коме се у његовом завичају, до сада мало знало, умро је 28. фебруара 1896. године у Београду и сахрањен на тамошњем Новом гробљу.